

Verbs: Moods

นำเสนอเมื่อ : 4 ม.ค. 2551

Verbs:

Moods

Mood (มาลา) หมายถึงลักษณะการพูดตามภาวะจิตใจผู้พูด ซึ่งอาจจำแนกได้ 3 ชนิด

I. The Indicative Mood

เป็นลักษณะการพูดที่เกี่ยวกับความจริง เช่น The earth move around the sun .
Joe picks up the boxes.
Charles closes the window.

II. The Imperative Mood

เป็นลักษณะการพูดที่แสดงคำสั่ง คำขอร้อง เช่น

Pick up those boxes.
Close the window.
Don't make a loud noise.
Help! I'm drowning.

III. The Subjunctive Mood

เป็นลักษณะการพูดเรื่อง

- ไม่เกิดขึ้นจริง แต่ต้องการให้เกิดขึ้น
- ต้องการให้เกิดขึ้น
- แสดงความปรารถนา
- คำแนะนำ

เช่น ไม่เกิดขึ้นจริง แต่ต้องการให้เกิดขึ้น
If I were rich, I would travel around the world .
If he were promoted ,we would all be sorry .
If I were you , I wouldn't do that .

ต้องการให้เกิดขึ้น
The manager insists that the car park be locked at night.
It was necessary that every student submit his essay by the weekend.
It is vital that you be present at the meeting.

แสดงความปรารถนา
I wish you were here. ฉันอยากให้คุณอยู่ที่นี้ (แต่ไม่ได้มี)
I wish the rain would stop. ฉันอยากให้ฝนหยุดตก (แต่ฝนก็ไม่หยุดตก)
I wish you were kinder to me

คำแนะนำ
The doctor recommended that John be in bed for a week.
They suggest that she resign from the board.
It is important that he prepare himself before the meeting.

Subjunctive มี 3 รูป คือ

- Present Subjunctive (กริยารูปเดิม)
- Past Subjunctive (กริยาของ ที่ 2)
- Past Perfect Subjunctive (had+ กริยาของ ที่ 3)

Present Subjunctive

รูปกริยาของ present subjunctive มีลักษณะดังนี้

- กริยารูปเดิม ซึ่งหมายถึงกริยาของ 1 ที่ไม่มี to นำหน้า เช่น They insisted that we **stay behind**
- กริยาจะมีรูปเดียวกันหมด ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ กล่าวคือไม่มีกริยาเติม s ไม่ว่าประธานจะเป็นเอกพจน์ หรือ พหูพจน์ก็ตาม เช่น It is important that she **attend the meeting**. ไม่ต้องเติม s ที่ attend She suggested that he **go**

home. ไม่ใช้ goes

- ต้องใช้กริยาปัจจุบันเสมอไม่ว่า main clause จะเป็น tense ใด The doctor recommended that John **be in bed for a week**. main clause เป็น past tense They suggest that she **resign from the board**. main clause เป็น present tense

- verb to be คือ is, am, are, was, were ใช้ be แทนทั้งหมด The doctor recommended that John **be in bed for a week**. I demanded that she **be punished**.

การใช้ รูปกริยา Present Subjunctive

1. ใช้หลังโครงสร้าง " กริยา + that " หรือ " It is (was)that " เช่น

กริยา + that	It is (was)that
advise that	
ask that	It is necessary that
command that	It is important that
demand that	It is preferable that
desire that	It is advisable that
insist that	It is essential that
maintain that	It is crucial that
order that	It is desirable that
prefer that	It is imperative that
propose that	It is recommended that
recommend that	It is urgent that
request that	It is vital that
require that	It is a good idea that
suggest that	It is a bad idea that
urge that	

ตัวอย่าง

It is vital that children remain in the school grounds until their parents arrive.

It is crucial that you be there before Tom arrives.

It is important that you be there when he gets off the plane.

2. Subjunctive สามารถใช้ในรูป negative, passive, continuous form และ should + กริยาของ 1 ดังนี้

Negative : รูปปฏิเสธของ present subjunctive ทำได้โดยเติม not ข้างหน้ากริยาของ 1 เลย โดยไม่ต้องมีกริยาช่วย

The boss insisted that Sam **not be at the meeting**.

The company asked that employees **not accept personal phone calls during business hours**.

Passive :

Jake recommended that Susan **be hired** immediately.

Christine demanded that I **be allowed** to take part in the negotiations.

We suggested that you **be admitted** to the organization.

Continuous :

It is important that you **be standing** there when he gets off the plane.

It is crucial that a car **be waiting** for the boss when the meeting is over.

I propose that we all **be waiting** in Tim's apartment when he gets home.

Should + กริยาของ 1 : การใช้ present subjunctive (กริยารูปเดิม) ข้างต้นมีลักษณะเป็นทางการ ถ้าเป็นการพูดหรือเขียนทั่วๆไป นิยมใช้กริยาเทียบเท่า subjunctive คือ should + กริยาของ 1 ดังนี้

The doctor recommended that she **should see** a specialist about the problem.

Professor William suggested that Wilma **should study** harder for the final exam.

It is advisable that you **should be** there before Tom arrives.

Past Subjunctive

- เป็นการแสดงความปรารถนาอยากให้เกิดเหตุการณ์จริงขณะที่พูด เป็นอีกอย่างหนึ่ง (ตรงข้ามกับความจริง) รูปกริยาของ past subjunctive คือ กริยาของ 2 ถ้าเป็น verb to be ใช้ were เสมอ เช่น

I wish I **were** a rich woman

He talks as if he **knew** it well.

We **should** act as if he **were** watching

- คำกริยาที่นำหน้า Past subjunctive มักจะโตแค

wish (อยากจะเป็น) as if (ราวกับว่า)

if only (ถ้าเพียงแต่) It's time (ถึงเวลาแล้วที่....)

as though (ราวกับว่า) ประธาน + would rather (อยากจะให้)

- ความหมายของเวลาในอนุประโยคที่มีกริยา Past subjunctive เป็นไปตาม tense ของกริยาในประโยคข้างหน้า เช่น

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในอดีต) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในอดีตขณะพูด)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในปัจจุบัน) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในอดีต) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในอดีตขณะพูด)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในปัจจุบัน) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในอดีต) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในอดีตขณะพูด)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในปัจจุบัน) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในอดีต) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในอดีตขณะพูด)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในปัจจุบัน) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

He talks as if he **was** a richest woman. เขาพูด(ปัจจุบัน) ราวกับกับเขาจะรวยที่สุด (ในปัจจุบัน)

We should act as if he **was** watching. เราควรจะทำเหมือนเขาว่ากำลังดูอยู่ (ในอดีตขณะพูด)

I wish I **was** a richest woman. ฉันปรารถนา(ในอดีต) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในอดีตขณะพูด)

Indicative : I need some help.
Imperative : Help me!
Subjunctive : If I were smart, I'd call for help.

ที่มา http://ict.moph.go.th/English/content/verb08_mood.htm